

Zaden

Jezus gebruikte graag voorbeelden uit het dagelijkse leven om geestelijke lessen te onderwijzen. Één van die voorbeelden was die van een zaaier die zaden verspreidde. In Jezus' tijd, strooiden zaaiers de zaden met de hand en terwijl de meeste zaden op goede aarde vielen, vielen sommige op plaatsen waar zij niet konden groeien. In de gelijkenis sprak Jezus van zaden die op rotsachtige plekken, doornige plaatsen en in goede aarde vallen. En hij vergeleek de zaden met mensen om een geestelijke les te geven over hoe mensen op het evangelie reageren.

Wij moeten beseffen dat de gelijkenis niet suggereert dat God mensen op rotsachtige plekken en doornige plaatsen zaait zodat zij zullen falen om het evangelie te geloven. Het vertelt ons dat de manier waarop sommige mensen het evangelie ontvangen is als zaad dat op rotsachtige plaatsen wordt gezaaid. Het is een vergelijking, een beeld van hoe sommige mensen met het evangelie omgaan. Het is er geen rechtvaardiging voor om van God te zeggen dat Hij het voor sommige mensen doelbewust onmogelijk maakt om het evangelie te omhelzen.

Jezus vergeleek mensen die het woord van God loslaten als zij vervolgd worden, met zaden die op rotsachtige plaatsen groeien en daarom weinig wortel hebben. Net zoals mensen die het woord van God minder belangrijk vinden dan de zorgen van het leven en het najagen van rijkdom, zijn als zaden die verstikt worden onder de doornen en verschrompelen. Daarentegen zijn de mensen die het woord van God horen, het aanvaarden en er de vruchten van voortbrengen, als zaden die in goede aarde ontkiemen waar er geen beletsels voor een gezonde groei zijn.

Maar mensen zijn in het echt natuurlijk geen zaden en God brengt mensen echt niet in situaties die hen verhinderen het evangelie te aanvaarden. Jezus' gelijkenissen moeten niet uit hun verband worden getrokken.

Zaden kunnen niet denken. Zij maken geen keuzes. Zij hebben niet de mogelijkheid God om hulp te vragen. Maar wij wel.

Dus het doel van de gelijkenis is niet ons te leren dat wanneer het over het evangelie gaat, wij slachtoffers van het toeval zijn, zoals willoze zaden die of verdoemd of gezegend worden, vanwege het toevallige verspreiden van de zaaier.

Nee, het punt van de gelijkenis is dat wij maatregelen moeten treffen om niet als hulpeloze zaden te handelen.

Met andere woorden, wanneer wij inzien dat wij door de zorgen van deze wereld het evangelie naar de achtergrond in ons leven verplaatsen, Jezus ons dan wil waarschuwen om daarin verandering te brengen.

Hij wil dat wij onze geestelijke wortels verdiepen, en de geestelijke doornen in ons leven afschoffelen. Hij wil ons laten wortelen in de goede grond en het tijd doorbrengen in zijn Woord, en onze zorgen, behoeften en successen in gebed tot Hem brengen.

Hij wil ons het woord van God laten gebruiken in bij wat we doen om het evangelie van ons uit te laten vloeien in vriendelijkheid, genade en vrede.

Het zou makkelijk zijn de gelijkenis van de zaaier te gebruiken als middel om anderen te beoordelen, om op mensen neer te kijken die wij zwak vinden in het geloof en bestemd om weg te vallen. Maar het is moeilijker en veel nuttiger om de gelijkenis van de zaaier ons te laten onderwijzen en ons te laten vermanen om ons hart in het oog te houden, om ervoor te zorgen dat hebzucht, trots en bezorgdheid over bezit en zelfbelang niet ons leven gaan beheersen.

Dit zegt Joseph Tkach die van het LEVEN spreekt.